

LỜI ĐI KIỂM VỊC

B.D.H.

Các bạn mới tới xứ cổ Hoa này, có lẽ đều gặp những trở ngại tương tự như tôi:

- Anh Ngữ

- Bằng cấp Mỹ hoặc kinh nghiệm tại Hoa-Kỳ

Hồi xưa ở quê nhà, mình nói gì Mỹ cũng hiểu, Mỹ nói gì mình cũng nghe rõ 5/5. Nhưng sang tới đây mọi sự đều thay đổi, vanh lổ tai mà nghe chỉ hiểu chừng 50%. Còn lại là bậm què, còn nói-năng sao nó ngưng-ngưng thế nào ấy. Đó là trở ngại thứ nhất khi đi xin việc.

Trở ngại thứ hai là bằng-cấp Mỹ cũng không, kinh-nghiệm tại Hoa-Kỳ cũng không. Do đó, đón gởi đi thì nhiều nhưng không hãng nào chịu "interview" mà còn trả lời khéo là "overqualified." Đạo đó các công-ty lớn thường hay có "open house" để tuyển-lựa nhân-tài. Chỗ nào có open là tới nhào vô vì được interview không mất tiền mà lại còn học-hỏi thêm kinh-nghiệm xứ người. Sau khi đậu PE, tôi quyết-định mở một chiến-dịch "job hunting." Từ vùng biển thỏ mộng Santa Monica đến miền đồi núi Pomona, từ trang-trại tổng-thống Reagan đến giáp ranh thị-trấn San Diego (nghĩa là dù bốn phương trời mười phương đất) tôi đều rong-ruổi đủng trùng đến tận nơi viết application. Công-sở cũng như tư sở, hãng to cũng như hãng nhỏ đều có resume của tôi. Có lần tôi lạc vào một cơ-quan thuộc Bộ Quốc-Phông, nhân viên an-ninh chim, nói bao vây tôi và hỏi tôi có quốc-tịch Mỹ không, có mang súng không? Tôi thành thật trả lời tôi đến đây với mục-dịch xin việc.

Nhiều lúc chán-chường, ngồi giữa công-viên bao la vùng Orange, tôi đặt bút ghi vào nhật-ký "...tôi chỉ nhìn thấy toàn là mầu đen trước mắt, sau lưng và cả hai bên nữa..." Tá xung hữu đột như vậy mà vẫn chưa kiếm ra việc, có lẽ đất Cali không phải là nơi dụng võ? Tôi chuẩn bị hành-trang di Richland, chỗ anh Ngô. Sau khi mua vé xong, tôi nhận được hai điện-thoại "Congratulation." Đó là của hãng C. F. Braun tuyển tôi làm Senior Structural Engineer và hãng Bechtel tuyển tôi làm piping

Engineer. Sự thực tôi hiểu biết rất đại khái cả 2 ngành này những nhỏ học thuộc lòng các code Mỹ như ACI, AISC, ASME, ANSI..., nên họ tuyển tôi (đối với người Mỹ thuộc như vậy phải là kỹ sư có nhiều năm kinh-nghiệm!)

Sau đó tôi nhận được giấy bùa của City Glendale, Toronto gọi tôi đi làm. Ở đây tôi cũng cần mở đầu ngoặc là tôi thi viết tại quá nhiều công sở, phần đông các bài thi ra đều tương-tử giống như bài thi E.I.T. nên chỉ vài lần thi, tôi khoan A, B, C, B, trúng hầu hết.

Dù các nơi khác gọi, tôi vẫn trung-thành với C. F. Braun vì nói đây đã có công đào-luyện tôi. Sau 2 năm vừa làm vừa học, tôi cảm thấy kỹ sư mình không thua kém gì kỹ sư Mỹ có nhiều năm kinh-nghiệm. Một đồng-nghiệp ngoại-quốc biết tôi mới tới Mỹ chưa đầy 1 năm hỏi tôi "chắc anh có nhiều kinh-nghiệm trong ngành xây cất nhà máy lọc dầu," tôi nửa đùa nửa thật "tôi có kinh-nghiệm tại công-ty Shell, Việt Nam" (project tôi đang làm lúc bấy giờ là Shell Canada)

Niềm vui kéo dài chưa được bao lâu, tôi bị lay off đứng vào thời kỳ suy-thoái kinh-tế (đầu năm 1983) tôi rời bỏ công-ty với bao ngậm-ngùi luyện-tiệt. Ở li tại Cali cũng không tìm ra việc, tôi bèn mở cuộc trưng-chính, lần này không phải bắc-tiến mà đông tiến. Tới New Orleans, tôi cũng chạy dài người đi kiếm việc. Một tháng trôi theo đuổi những vô vọng, tôi quyết-định trở về Los Angeles rồi đi Washington D.C., chỗ anh Tri. Hãnh trang đã xong, tôi lại nhận được điện-thoại của hãng E.P.G. qua anh Trang "Hãng đang cần 1 structural Engineer." Cái số tôi hai lần như vậy lúc đầu bao giờ cũng long-dong vất-vả nhưng hậu-vận tốt, luôn luôn có quý nhân phũ-trợ.

Đã hai lần đi lang thang xin việc, tôi quá sợ cuộc sống bấp bênh ở đây, nên bằng mọi cách tôi xin, đi làm cho Nhà Nước, tôi cần 1 sự ổn-định về tinh-thần để có thì giờ nghĩ tới bạn bè đang còn kẹt ở lại, đến quê mẹ điều-tan. Đó là lý do tôi đổi bỏ E.P.G. sau 6 tháng làm việc với bao buồn vui lẫn lộn để trở thành 1 công-chức của thị-xã New Orleans.

Những ngày tháng đi xin việc là những kỷ-niệm khó phai mờ trong trí tôi, cho đến giờ này tôi vẫn ớn sợ nó và coi nó như những thử thách cam-go của cuộc đời mình vậy.

New Orleans, Mardi Gras '84.